

पा.नि.हु.द.नं. ०५१/०५२ पा.नि.प्र.का.द.नं. १९/०५१/०५२

सम्पादकीय

उधौली र योमरी पुन्हीको सांस्कृतिक महत्व

नेपाल संवत् अनुसार हरेक मसिर शुक्ल पूर्णिमाका दिन उधौली पर्व र योमरी पुन्ही (ज्यापु दिवस) मनाइने गरिन्छ । यस वर्षको पर्व आज परेको छ । विशेषगरी किराँत समुदायले उधौली पर्व र नेवार समुदायले योमरी पुन्ही धुमधामसँग मनाउँछन् । किराँत समुदायले आफूले लगाएको अन्नबाली पाकेपछि आफ्नो इष्टदेवतालाई चढाउने, खानका लागि अनुमति माग्ने तथा पितृलाई स्मरण गर्ने दिनको रूपमा उधौली पर्वलाई लिने गर्दछन् । बाली लगाउने बेलामा भने किराँत जातिमा उधौली अर्थात् यावा पर्व मनाइने चलन छ । किराँतहरूको महान चाड साकेलाको दुईवटा पर्विय पक्षहरू उगौली र उधौली हुन् । उँगो भन्नाले ठेट नेपाली शब्दमा माथि भन्ने र उँधो भन्नाले तल बुझाउँदछ । ठेट नेपाली गीत अनि शब्दावलीहरूमा उँगो र उँधो शब्दको पर्याप्त प्रयोग भएको पाइन्छ । तल माथि या प्रगती अनि दुर्गती लगायत शुरु या अन्त्य जनाउन उँगो र उँधो शब्दको प्रयोग भएको पाइन्छ । किराँती मान्यता अनुसार हिउँद शुरु भएलगत्तै लेकबाट वस्तुभाउ अनि चराचुरुङ्गी लेकबाट बेसीतिर बसाई सार्ने समय भएको संकेतका रूपमा यस पर्वलाई लिइन्छ । साथै अन्नबाली भित्र्याइएको खुशीयालीमा पनि यो पर्व मनाइन्छ ।

यस्तै नयाँ धान भित्र्याएको खुशीयालीमा नेवार समुदायले योमरी पुन्ही मनाउने गर्दछन् । यो नेवार समुदायको प्रचलित खाना योमरीसँग जोडिएको छ । योमरीको शाब्दिक अर्थ प्यारो रोटी हो । यःको अर्थ प्यारो र राम्रो तथा मरी भनेको रोटी भन्ने हुन्छ । योमरी सबैलाई मन पर्ने भएकाले यसको नाम योमरी राखिएको हो । योमरी दिन र रातसँग पनि जोडिएको पाइन्छ । बाहिरको चामलको सेतो र भित्रको कालो भागलाई उज्यालो र अँध्यारोको प्रतीकसमेत मानिन्छ । योमरी एक मात्र यस्तो खानेकुरा हो, जसलाई सम्पूर्ण नेवार समुदायका मानिसले एकै ठाउँमा बसेर खान्छन् । योमरी पुन्हीको दिन सबै जातका मानिस एकै ठाउँमा बसेर भोजन गर्छन् । त्यो दिन जाति र समुदायबीचमा कुनै भेदभाव गरिँदैन । योमरी सितैमा खाइँदैन । सबैले पैसा तिरेर खाने भएकाले त्यसबाट उठेको अधिकांश रकम समाजसेवामा खर्च गर्नुपर्ने मान्यता रहेको छ । नेपाली मौलिक संस्कृतिसँग जोडिएका यि पर्वहरूको आ-आफ्नै सांस्कृतिक महत्व रहेको छ । यसर्थ यि पर्वहरूले नेपालका सबै धर्मावलम्बी, जातजाति, भाषाभाषी जो जहाँ रहेको भएपनि एकताबद्ध भई आपसी सद्भाव तथा भातृत्व अभिवृद्धि गरी देशमा शान्ति र सु-व्यवस्था स्थापना गर्नका लागि प्रेरित गर्न सकोस् सबैमा शुभकामना ।

उल्फनै उल्फनमा जकडिएको राजनीति

दिशाहीन राजनीतिले जन्माएका जटिलताहरूले देशलाई कता पुऱ्याउँदै छ ? आज सर्वत्र यस विषयमा बहस भैरहेको छ । बौद्धिक बर्गदेखि साधारण परिश्रम गरेर गरिखाने बर्ग, चियापसल, पत्रिका विक्री स्थल, सार्वजनिक स्थल, यातायातका साधनहरूमा, पसलहरूमा हुने जमघटमा राष्ट्रिय चिन्ता चाँसोको विषयमा कुरा गरेको सुनिन्छ । नेताहरूले बुझ्ने नचाहेको राष्ट्र, राष्ट्रियता र जनताको अवस्थाको विषयमा कसले बुझिदिने ? जनताको जीवनस्तर आजभन्दा २५-३० वर्ष अगाडि र अहिलेलाई तुलना गर्दा नेपालीहरूको जीवनस्तर एक सय वर्ष पछाडी धकेलिएको छ । यसो भन्नेहरूको संख्या मजबुत रहेको पाइन्छ । यो भन्नका लागि मात्र जनताले भने का होइनन् । जनताले ५ वर्षका लागि चुनेर पठाएका सांसदहरूले संसदमै उठाएका कुराहरू हुन् ।

देशमा बढ्दै गएको अबैध धन्दाहरू र काण्डकाण्डले राजनीति दुर्गन्धित बन्दै छ । तर सरकार र राजनैतिक दलहरूलाई यसले केही फरक पारेको छैन । उनीहरूको धन्दा भन मौलाएको देखिन्छ । एउटा काण्ड देखा पर्छ, त्यो सेलाउन नपाउँदै अर्को काण्ड घटाइन्छ । कारवाही सुरु गरेको जस्तो गरिन्छ । फेरि राजनीतिक शक्तिको दवाव र प्रभावका आधारमा बचाइन्छ । दण्ड, जरिवाना केवल जनतालाई भुक्त्याउने आधारमा मात्र गरिन्छ । यो दण्डहीनताको पराकाष्ठा हो । चेजयअरदेखि ललितानिवाससम्म, अनौ नागरिकलाई नक्कली भुटानी बनाएर नेपाली नागरिक बेचबिखन, कूटलका कूटल सुन, सरकारी प्रति जग्गा, खोलानाला, खर्बोको एनसेल काण्ड लगायतमा अबौँअर्बको भ्रष्टाचार भइरहेको छ । तर त्यस्तो विषयले केवल एक हप्ता चर्चा पाउँछ । अन्तमा सानो रकम औपचारिकता मात्र पुऱ्याएर धरौटीमा छाडिन्छ । त्यसपछि सेलाउदै, दवाइँदै लगिन्छ । यस्तो छ, गणतन्त्रको सरकार र ठुला राजनैतिक दलहरूको मिलेमतो, भागबण्डा र साभेदारी । त्यसैले बिना लगानीको व्यापार भएको छ राजनीति । देश यसरी बर्बाद बनाइँदै छ । नेपाल अन्तर्राष्ट्रिय तस्करहरूको सुरक्षित स्थल बन्दै गएको छ । सरकार उनैको समरक्षणका लागि मात्र बनेको हो कि भन्ने देखिन्छ । सरकार अभिभावक विहीन अवस्थामा वा भनौ जवाफदेही नै नभएको अवस्थामा देखिन्छ । केही सांसदले संसदमा बोलेका छन् । तीनबटा डाक्टर अमरेश सिंह, सुनिल शर्मा र चन्द्र भण्डारीले बोलिरहेका छन् । ज्ञानेन्द्र शाही, धवल शमशेर पनि बोलिरहेका छन् । तर उनीहरूले उठाएका विषय प्रति सरकार गम्भीर हुनै चाहँदैन । सांसद डा. अमरेश कुमार सिंहले रोष्टमबाटै 'प्रधानमन्त्री ज्यू देश यसरी लुटिँदै गएको

कमला थापा

देशमा बढ्दै गएको अबैध धन्दाहरू र काण्डकाण्डले राजनीति दुर्गन्धित बन्दै छ । तर सरकार र राजनैतिक दलहरूलाई यसले केही फरक पारेको छैन । उनीहरूको धन्दा भन मौलाएको देखिन्छ । एउटा काण्ड देखा पर्छ, त्यो सेलाउन नपाउँदै अर्को काण्ड घटाइन्छ । कारवाही सुरु गरेको जस्तो गरिन्छ । फेरि राजनीतिक शक्तिको दवाव र प्रभावका आधारमा बचाइन्छ । दण्ड, जरिवाना केवल जनतालाई भुक्त्याउने आधारमा मात्र गरिन्छ । यो दण्डहीनताको पराकाष्ठा हो । चेजयअरदेखि ललितानिवाससम्म, आभनै नागरिकलाई नक्कली भुटानी बनाएर नेपाली नागरिक बेचबिखन, कूटलका कूटल सुन, सरकारी प्रति जग्गा, खोलानाला, खर्बोको एनसेल काण्ड लगायतमा अबौँअर्बको भ्रष्टाचार भइरहेको छ । तर त्यस्तो विषयले केवल एक हप्ता चर्चा पाउँछ । अन्तमा सानो रकम औपचारिकता मात्र पुऱ्याएर धरौटीमा छाडिन्छ । त्यसपछि सेलाउदै, दवाइँदै लगिन्छ । यस्तो छ, गणतन्त्रको सरकार र ठुला राजनैतिक दलहरूको मिलेमतो, भागबण्डा र साभेदारी । त्यसैले बिना लगानीको व्यापार भएको छ राजनीति । देश यसरी बर्बाद बनाइँदै छ । नेपाल अन्तर्राष्ट्रिय तस्करहरूको सुरक्षित स्थल बन्दै गएको छ । सरकार उनैको समरक्षणका लागि मात्र बनेको हो कि भन्ने देखिन्छ । सरकार अभिभावक विहीन अवस्थामा वा भनौ जवाफदेही नै नभएको अवस्थामा देखिन्छ । केही सांसदले संसदमा बोलेका छन् ।

छन् । क्रिस्चियनको विरोध गर्नु संविधान माथिको प्रहार हो र ती संविधान विरोधी हुन् । त्यस्तालाई पक्रिएर जेलमा हाल्नु पर्छ सम्म भन्ने आँट गरेका छन् । सुदन किराती तपाईं नेपालको मन्त्री हो कि? क्रिस्चियनहरूको ! नेपालको सनातन हिन्दु धर्मलाई गाली गर्दै पराई धर्मको वकालत गर्ने अधिकार कसले दियो ? माओवादीहरूको जन्म, उनीहरूको पालनपोषण पश्चिमाहरूको लगानीमा भारतीय भूमिमा भएको हो ? त्यही हुर्काएर नेपाल र नेपाली तथा यो देशको राजसंस्था सिध्याउने ठूलो रणनीतिका साथ चलाइएको योजना थियो भन्ने कुरा नेपालीहरूले नबुझेका थिएनन् । त्यसलाई आज माओवादी अध्यक्ष तथा प्रधानमन्त्री प्रचण्डले मन्त्री किरातीमार्फत प्रष्ट्याइ दिए । उक्त कुरा मन्त्री किरातीले मात्र बोल्न सक्ने हुन सक्दैन । उनलाई प्रधानमन्त्री जाने कार्यक्रममा प्रधानमन्त्रीले पठाउनु भएको भन्ने कुरा मन्त्रीकै मुखबाट सुनियो । कतै प्रधानमन्त्री आफूले बोल्न नभिलेर मन्त्रीको मुखबाट बोल्न लगाइएको त हैन ? या एनसेल काण्डको ध्यान अन्यत्र मोड्नको लागि हो ? माओवादी पश्चिमा मिसन सफल गराउन भारतमार्फत प्रयोग गरिएको एउटा जमात थियो । पछि पार्टीको रूपमा देखापरेर आज देशको संबेदनशील अङ्गहरू माथि प्रहार गर्दैछन् । त्यसैले यो मन्त्रीको राजीनामा मात्र हैन, प्रधानमन्त्रीले यसको जवाफ दिनुपर्छ । तर आजसम्म किन मौन ? यसैबाट प्रष्ट हुन्छ । प्रधानमन्त्रीको मुखपत्र जस्तै किरातीले बोलेका रहेछन् भन्ने ।

गणतन्त्रको संविधानले धर्मनिरपेक्ष भन्दैमा नेपालीहरूको रगतको कण-कणमा भएको सनातन हिन्दुधर्म कसैले हटाउन सक्दैन र यो देशको मुल धर्म हो । यसैले अन्य धर्महरूको पनि समान अधिकारको रक्षा गर्छ । गरिरहेको पनि हो । तर अहिले किरातीले नै तथानाम भनेर धार्मिक सहिष्णुता भएको मुलुकमा धार्मिक युद्ध गराउन भड्काइ रहेको जस्तो देखियो । नेपाल विश्वको एकमात्र हिन्दू राष्ट्र हो । अदृश्य रूपमा फैलाइँदै गएको क्रिस्चियानिटीलाई माओवादीहरूबाट स्थापित गर्न खोजिँदै छ । यसैको डिजाइनमा राजसंस्था सिध्यायो । राजसंस्था नसकिने हिन्दु धर्ममाथि प्रहार गर्न नसकिने र हिन्दु धर्ममा त्यो शक्ति भएकोले आज "अँ" र "श्री" शब्द हटाउनु पर्छ भन्ने पश्चिमा मिसन चलाइएको छ । यो योजनाबद्ध ढंगले यो सुन्दर देशमाथि गिद्धे नजर लगाउने हरूको इसाराभन्दा कम्प्युनिस्टहरूको तानाशाही चरित्रले काम गर्दैन । नेपाली कांग्रेस पनि जानी नजानी आफ्नै पार्टीभित्रका बिदेशी तत्वहरूबाट सञ्चालित व्यक्तिहरूको चङ्गुलमा फसेर धर्म निरपेक्षताको पक्षपोषण गर्न लाग्दा देश आज ठूलो संकटमा पुग्दैछ ।

-हिंसी नेपाल डटकम

अवस्थालाई तपाईं कति हेरर बस्न सक्नु हुन्छ ? के यो देशलाई बेचै जवाफदेही नै नभएको अवस्थामा देखिन्छ । केही सांसदले संसदमा बोलेका छन् । तीनबटा डाक्टर अमरेश सिंह, सुनिल शर्मा र चन्द्र भण्डारीले बोलिरहेका छन् । ज्ञानेन्द्र शाही, धवल शमशेर पनि बोलिरहेका छन् । तर उनीहरूले उठाएका विषय प्रति सरकार गम्भीर हुनै चाहँदैन । सांसद डा. अमरेश कुमार सिंहले रोष्टमबाटै 'प्रधानमन्त्री ज्यू देश यसरी लुटिँदै गएको

हामी यहाँ छौं भनेर बसेर देखाएको स्थानलाई अहिले आफू प्रधानमन्त्री हुँदा निषेधित स्थल घोषणा गराएका छन् । यसलाई नै भनिन्छ कँही नभएको जात्रा हाँडिगाउँमा ? सरकारले साच्चिकै गाइजात्रा नै देखाएको छ । अहिले पर्यटन तथा संस्कृति मन्त्री सुदन किरातीले राष्ट्रियता, धर्म, संस्कृति माथि नराम्रोसँग प्रहार गरेका छन् । एउटा क्रिस्चियनहरूको कार्यक्रममा उनले अनावश्यक रूपमा क्रिस्चियन धर्मलाई नमान्ने, गाली गर्नेहरू राष्ट्रवादी हुन सक्दैनन् भनेका

f Opinion @ Social Network f

आज खुशी छु भन्दैमा भोलि पनि खुशी हुन्छु नसोच्नु किनकि निलो आकाशलाई पनि क्षणभरमै कालो बादलले ढाकिदिन्छ । (कामना पाठकको फेसबुक स्टेटस <https://www.facebook.com/Pathak.Kmna>)

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोष्ट गरिएका धारणाहरू राख्नेछौं । यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalapati मा लगान गर्न सक्नुहुनेछ ।

नवजनचेतना दैनिकको रूपमा तपाईंसागु आईरहेको छ । यो पत्रिका अठ्ठ स्तरीय अनि पठनीय बनाउनको लागि तपाईंहरूको अमूल्य सुभावाहरूको हामीलाई अत्यन्तै जरुरी छ । पाठकवृन्द तपाईंका सुभावाहरू दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहुन हामी अनुरोध गर्दछौं ।

नवजनचेतना दैनिक
भगवतीटोल तानसेन, पाल्पा

प्रदुरी कार्यालय	५४०२०१
बुटवल ०५१-५४०२२२	मिमअस्पताल भैरहवा ०५१-५२०१९३
स.प्र.क्याम्प बुटवल ९७४७०४३४६९	मिसनअस्पताल पाल्पा ०५५-५२०१११, ५२०४८९
बुटवल रामनगर ०५१-५४१२३३	परिवार नियोजन संघ पाल्पा ०५५-५२०७२३
भैरहवा ०५१-५२०१९९	पाल्पा जिल्ला अस्पताल ०५५-५२०१४४
अर्घाखाँची ०५७-५२०१९९	लुम्बिनी मेडिकल कलेज प्रभास ०५५-४११२०१
गुल्मी ०५९-५२०१९९	पिचन्द्र परासी ०५८-५२०१८८
परासी ०५८-५२०१९९	भैरहवा आँखा अस्पताल ०५१-५२०२६५
तौलिहवा ०५६-५६००९९	अर्घाखाँची जिल्ला अस्पताल ०५७-५२०२५७
पाल्पा ०५५-५२०५३६, ५२०१९९	तम्घास जिल्ला अस्पताल ०५९-५२०१८८
इप्राका रामपुर ०५५-६९५५५	तौलिहवा जिल्ला अस्पताल ०५६-५६०२००
अस्पताल कार्यालय	सिद्धार्थबाल महिला अस्पताल ०५१-५४४४५०
लुम्बिनीसिटी अस्पताल ०५१-५४५५५७, ५४५५५८	बुटवल हस्पिटल ०५१-५४६४३२
लुम्बिनी अञ्चल अस्पताल ०५१-५४०२००, लुम्बिनी नर्सिङ होम ०५१-५४२६४९, ५४५६४९	

रेडक्रस बुटवल ५४१००४	रेडक्रस अर्घाखाँची ०५७-४२०२०५, ४२०११७
लायन्स आँखा उ. केन्द्र बुटवल ५४५८४५	रेडक्रस गुल्मी ०८९-५२०१६३
मेडिकल अस्पताल ५४९०७२	नेपाल परिवार नियोजन संघ ०५१-५४००८१
कान्तिपुर टेण्डल हस्पिटल ०५१-५४७८८०	लुम्बिनी नर्सिङ होम प्रा.लि. ०५१-५४१६४१
आँखा अस्पताल पाल्पा:०५५-५२०३३३, ५२१५९९	जन्सेवा क्लब न्यामिल १५५७०२१४६
रामपुर अस्पताल: ०५५-४००५४	लुम्बिनी नि.व्या.संघ भैरहवा ६२०५४८
एमबुकेएस.न.	बनगाई क्लब बनगाई ०५६-६९०१०२
रोटरी क्लब बुटवल ०५१-५४४६००	रेडक्रस केवढ ०५१-५७७०९९
लियो क्लब अफ बुटवल ०५१-५४५८९३	लुम्बिनी मेडिकल कलेज ०५५-५२०८४०
रेडक्रस भैरहवा ०५१-५२०२६३	बुटवल जेसिस ९८४७२२९६४
स्युक्राई भैरहवा ०५१-५२६६७३, ९८४७२२९६४	न्यू एकता क्लब तानसेन : ०५५-५२२२००
परासी ०५८-५२०१९५	परिवार नियोजन संघ पाल्पा : ९८४७२२९६५
रेडक्रस पाल्पा ०५५-५२०६००	रामपुर टे.इन्स्टी.:९८५७०६२४७, ९८५७०६०४
रेडक्रस तौलिहवा ०५६-५६००५४	

मेघ : समय रमाइलो रहला । मित्रता र प्रेमको बन्धन कसिने बेला छ ।	तुला : प्रेमा उच्च सफलताको हुने योग छ । प्रेमिप्रीमिकाको मिलन हुनेछ ।
बुध : मनोरञ्जन र खेलवाडतिर लागिने छ । गुरुजनको हौसला मिल्नेछ ।	बृश्चिक : सामाजिक काम गरिनेछ । आम्दानी पनि प्रशस्तै बढ्नेछ ।
मिथुन : अस्वस्थता र कमजोरी महशुस होला । अरूका लागि समय खर्चनुपर्ला ।	धनु : शरीरमा स्फूर्ति बढ्नेछ । प्रतिस्पर्धी तथा शत्रुपक्ष विस्थापित होला ।
कर्कट : व्यवसायबाट सोचेको लाभ मिल्नेछ । अरूको मन जित्न सकिनेछ ।	मकर : व्यवसायिक भ्रमण गर्ने मौका आउला । आतिथ्यपूर्ण सम्मान पाइनेछ ।
सिंह : मान प्रतिष्ठा मिल्ने समय छ । गरेका कामको प्रशंसा हुनेछ ।	कुम्भ : मान प्रतिष्ठा मिल्ने समय छ । गरेका कामको प्रशंसा हुनेछ ।
कन्या : धार्मिक क्रियाकलापबाट मनमा शान्ति मिल्नेछ । कर्मसिद्धिको समय छ ।	मीन : समय मध्यम छ । नजिकका व्यक्तित्वबाट काममा धोका हुन सक्छ ।

यसरी चलाउनहोस् २ वटा फोनमा एउटै ह्वाट्सएप अकाउन्ट

परिवार तथा साथीहरूसँग जोडिनका लागि प्रसस्त विकल्पहरू उपलब्ध भएको सर्वाधिक लोकप्रिय मेसेजिंग एप मध्येको एक हो ह्वाट्सएप । सन् २०२१ मै ह्वाट्सएपले मल्टिपल डिभाइस फिचर थप गरेको थियो, जसमा प्रयोगकर्ताहरूले एउटा ह्वाट्सएप अकाउन्टलाई फोनसहित अन्य डिभाइसमा पनि प्रयोग गर्न सक्दछन् । तर, यो फिचरको एउटा सीमा थियो । मल्टिपल डिभाइसको भनिए पनि फोनसहित कम्प्युटर वा ल्यापटपमा त एउटै ह्वाट्सएप अकाउन्ट चलाउन सकिन्थ्यो तर एउटा ह्वाट्सएप अकाउन्टलाई दुईवटा फोनमा भने चलाउन सकिदैनथ्यो । ह्वाट्सएपले गत अप्रिलमा Companion Mode नामक फिचरमार्फत् यो समस्याको पनि समाधान गरिदिएको छ । यो फिचरसँगै प्रयोगकर्ताले आफ्नो एउटा ह्वाट्सएप अकाउन्टलाई पाँचवटा सम्म फोनमा लिंक गर्न सक्दछन् । अर्थात् एउटै ह्वाट्सएप अकाउन्टलाई एकै पटकमा पाँचवटा सम्म फोनमा चलाउन सकिने भएको छ ।

Companion Mode के हो ?
यो फिचरले एउटा ह्वाट्सएप अकाउन्टलाई आफ्ना सबै डिभाइसहरूमा प्रयोग गर्ने सुविधा प्रदान गर्दछ । साथै सबै डिभाइसमा ह्वाट्सएपमा च्याट, कन्ट्याक्ट तथा ग्रुपहरू फिन सिंक्रोनाइज्ड हुन्छन् । यसमा एउटा ह्वाट्सएप अकाउन्टलाई एउटा मूल फोन सहित कूल ५ वटा डिभाइसमा जोड्न सकिन्छ । यद्यपि यसको सेटअप प्रक्रिया विद्यमान Linked Devices फिचरको जस्तै छ, तर कम्पानियन मोड फिचर विशेष गरी स्मार्टफोनका लागि डिजाइन गरिएको हो । यो फिचर सन् २०२३

को अप्रिल २५ मा आधिकारिक रूपमा सार्वजनिक भएको हो ।
कसरी सेटअप गर्ने Companion Mode फिचर ?
यसका लागि तपाईंले आफ्ना सबै डिभाइसमा सबैभन्दा पछिल्लो अद्यावधिक ह्वाट्सएप भर्सन छ भन्ने कुरामा निश्चित गर्नुहोस् । तपाईंले एन्ड्रोइड फोनका लागि गुगल प्ले स्टोर तथा आईओएस फोनका लागि एप स्टोरबाट ह्वाट्सएप मेसेन्जर एप डाउनलोड गर्न सक्नुहुन्छ ।
- अब आफ्नो दोस्रो फोनमा ह्वाट्सएप डाउनलोड गरिसकेपछि एप सेटअप गर्नका लागि फोन नम्बर हाल्ने अप्सन देखिन्छ । तर कम्पानियन मोड प्रयोग गर्नका लागि त्यसलाई छान्नुहोस् र माथिल्लो मेन्युमा देखिएको तिनवटा थोप्ला (:) मा ट्याप गरी त्यसभित्र रहेको Link to existing account मा जानुहोस् ।
- त्यसपछि एपले क्यूआर कोड स्वयान गर्ने विकल्प देखाउँछ । आफ्नो मुख्य फोनमा क्यूआर कोड दोस्रो फोनमा स्वयान गर्नुहोस् र यसो गर्दा ती दुई डिभाइस आपसमा लिंक हुन्छन् ।
- यसका लागि ह्वाट्सएप अकाउन्ट रहेको मुख्य स्मार्टफोनमा ह्वाट्सएप खोल्नुहोस् र तीनवटा थोप्लावाला

ओभरफ्लो मेन्युमा ट्याप गर्नुहोस् ।
- ToxF Linked devices नामक अप्सनमा ट्याप गरी हरियो रंगमा देखिने Link a device बटनमा ट्याप गर्नुहोस् ।
- त्यसपछि फोनको रिक्नमा देखिने क्यूआर कोड दोस्रो फोनमा स्वयान गर्नुहोस् ।
- यसको साटो तपाईंले Link with phone number instead नामक अप्सन पनि छान्न सक्नुहुन्छ । यसका लागि अर्को फोनमा ह्वाट्सएप वेब खोल्नुहोस् र फोन नम्बर हाल्नुहोस् । यसो गर्दा वनटाइम पासकोड प्राप्त हुन्छ र त्यसबाट दुईवटा डिभाइसको ह्वाट्सएप अकाउन्ट एक आपसमा कनेक्ट हुन्छ ।
कम्पानियन मोडमा पाँचवटा सम्म फोनमा एकै पटकमा एउटै ह्वाट्सएप अकाउन्ट चलाउन सकिन्छ । अर्को गजबको कुरा त दोस्रो फोनमा ह्वाट्सएप चलाउनका लागि फोनको सिमकार्ड पनि चाहिँदैन । त्यस्तै अतिरिक्त फोनमा ह्वाट्सएप चलाउँदा समेत ह्वाट्सएपका सबैजसो फिचरहरू जस्तै मेसेज, तस्वीर तथा भिडियोहरू आदानप्रदान, भ्वाइस तथा भिडियो कल समेत प्रयोग गर्न सकिन्छ ।
-अनलाइन खबर डटकम

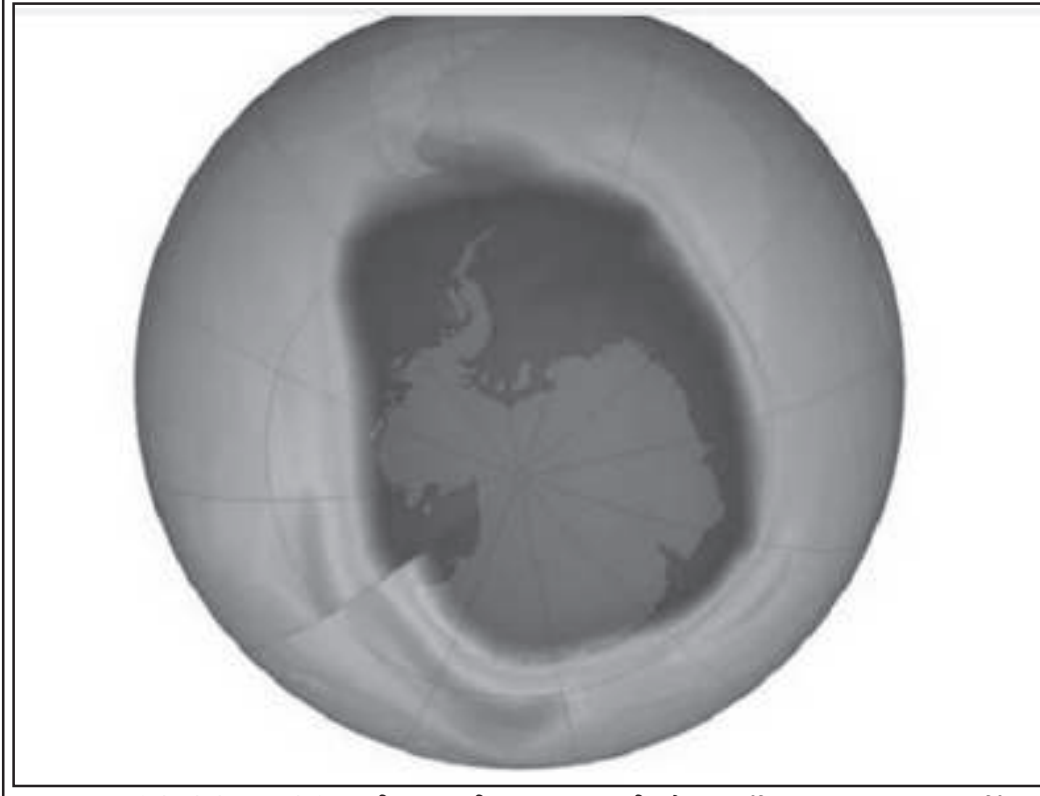
डिजिटल स्थानीय तह किन र कसरी बनाउने ?

विष्णुप्रसाद खनाल
संघीय नेपालको नेपालको संविधान २०७२ अनुसार स्थानीय तहले खासगरी नगर प्रहरी सञ्चालन, सहकारी संस्था सञ्चालन, स्थानीय कर, सेवा शुल्क दस्तुर, पर्यटन शुल्क, विज्ञापन कर, व्यवसाय कर, भूमिकर, दण्ड जरिवाना, मनोरञ्जन कर, मालपोत संकलन, स्थानीय सेवाको संकलन एवं, स्थानीय सेवाको संकलन, स्थानीय सेवाको व्यवस्थापन, स्थानीय तथ्यांक र अभिलेख संकलन गर्ने जस्ता कार्यहरू गर्दछ । स्थानीय तहको क्षेत्राधिकार पर्याप्त भए पनि कार्यान्वयन पक्ष व्यवस्थित हुनसकेको छैन । जब जनतासँग जोडिने कुरामा पारदर्शी, स्पष्टता र जवाफदेहीता नभएसम्म प्रभावकारी भूमिका निर्वाह गर्न सक्दैन । अबको समयमा जनतालाई सेवा प्रवाह गर्ने सन्दर्भमा डिजिटलाइजेशन आवश्यक छ तर डिजिटलाइजेशन कसरी गर्ने भन्ने योजना न स्थानीय सरकारसँग छ न त कर्मचारी तन्त्रसँग छ । महत्वपूर्ण सवाल भनेको स्थानीय तहका राखिएको अभिलेखलाई व्यवस्थित नहुँदासम्म त्यसले प्रभावकारी भूमिका निर्वाह गर्न नसक्ने भएको कारण तथ्यांक संकलन र त्यसको प्रभावकारी व्यवस्थापनको हो । तर नेपालमा जहिलेपनि टप टु टयम शैलीमा कार्यक्रमहरू तय हुने गर्दछन् । जब केन्द्रबाट कार्यक्रम प्रदेश हुँदै स्थानीय तहमा पुग्दछ तब त्यसले प्रभावकारिता ल्याउन नसक्ने कुरा हाम्रो इतिहासले देखाइसकेको छ ।
कोठाभित्र बसेर तय गरिने कार्यक्रमले जनताको समस्या बुझ्न सक्दैन । इतिहासका घटनाक्रमलाई हेर्ने हो भने विभिन्न कार्यक्रम तयार हुन्छन् । बजेट निकाशा हुन्छ । काम गरेजस्तो देखाइन्छ तर कार्यान्वयन पक्ष थितलो भए पनि योजना असफल हुन्छ । व्यवस्थापनका कार्यक्रम किन असफल भए भन्नेतर्फ राज्यको ध्यान पुग्न सकेको छैन । स्थायीय तहलाई कसरी डिजिटल बनाउने भन्ने खाका तयार नहुँदासम्म त्यसको लागि बन्ने कार्यक्रमले खासै अर्थ राख्दैन । म आफै अनुसन्धानको विद्यार्थी भएकाले जबसम्म अनुसन्धान प्रभावकारी रूपमा गरिँदैन । तथ्यांक संकलन प्रभावकारी हुँदैन तबसम्म जति नै कार्यक्रम आए पनि त्यसको प्रभावकारी कार्यान्वयन हुन सक्दैन । डिजिटलाइजेशनका केही चरण छन् । सबैभन्दा पहिलो चरण भनेको अवलोकन हो किनभने कुनै ठाउँका के छ भन्ने कुरा नै थाहा नभएसम्म त्यो क्षेत्रलाई बुझ्न सकिँदैन । त्यसैगरी दोस्रो चरण भनेको क्षेत्रलाई कोडिङ गर्ने गरिन्छ । अर्थात्कुन क्षेत्रमा कति घरधुरी छ, कति संस्था वा निकाय छन्, कति कार्यालय छन्, त्यसको अभिलेख तयार गर्ने गरिन्छ ।
तेस्रो चरण भनेको तथ्यांक संकलनको चरण हो । तथ्यांक संकलक छाप वा विद्युतीय माध्यमबाट गर्ने गरिन्छ । प्रश्नावली वा कागजात संकलनमार्फत् गर्ने गरिन्छ । यदि तथ्यांक संकलनमा कुनै पनि विवरण छुट्न गएमा त्यसले डिजिटलाइजेशनमा सोझै प्रभाव पार्ने गर्दछ । तथ्यांक संकलनमार्फत् विस्तृत विवरणको संकलन गरेपश्चात् त्यसलाई अभिलेखीकरण गर्ने गरिन्छ । अभिलेखीकरण गर्दा चुस्त दुरुस्त अभिलेख भएन भने त्यसले प्रभावकारिता ल्याउन सक्दैन । अभिलेख तयार भएपछि तथा दीर्घकालीन योजना कुरा फरक कुरा हो भने डिजिटलाइजेशन पनि फरक कुरा हो । त्यसलाई निश्चित कोडमा बदली कोडमार्फत् सेवा प्रवाह गर्ने प्रणाली नै डिजिटलाइजेशन हो । अनलाइन प्रणाली र डिजिटलाइजेशन उस्तैउस्तै देखिए पनि यो अत्यन्तै फरक कुरा हो । डिजिटलाइजेशनको एउटा अंश अनलाइन प्रणाली पनि हो ।

कोडिङमार्फत् अभिलेख व्यवस्थापन गरेपश्चात् कागजातको सुरक्षा र गोपनीयतामा जटिल प्रश्न खडा हुने गर्दछ । त्यसका लागि उच्च प्रविधिको प्रयोग गर्नु आवश्यक देखिन्छ । अर्कोतर्फ समाजमा अहिले भ्रम के छ भने पेपरलेस हुनु नै डिजिटलाइजेशन हुनु हो भन्ने गरिन्छ तर वास्तविकता त्यस्तो होइन । पेपरलेस त केवल डिजिटलाइजेशनको एउटा अंशमात्रै हो । जनताले बुझ्ने भाषामा राज्य जनताप्रति विद्युतीय रूपमा जवाफदेही बन्ने कुरा नै विद्युतीय अभिलेखीकरण अर्थात् डिजिटलाइजेशन हो । डिजिटलाइजेशन भएपछि एउटा नयाँ सिष्टम तयार हुन्छ । पहिलो पक्ष भनेको कुनै पनि सेवा प्रवाह गर्दा कागजात बोक्नुपर्ने अवस्थाको अन्त्य हुन्छ भने राज्यको नेतृत्व तह सोझै जनतासँग जोडिन सक्छ । यसले एकातिर भ्रष्टाचारलाई नियन्त्रण गर्न सहयोग पुग्दछ भने अर्कोतिर त्यसले पारदर्शिता ल्याउने गर्दछ । विस्तृत तथ्यांकसहितको विद्युतीय अभिलेखीकरण अत्यन्तै भ्रष्टाचारको कार्य भए तापनि त्यसलाई प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्न सकियो भनेमात्र यो सबैभन्दा सजिलो माध्यम बन्न जान्छ । आजको विज्ञान र प्रविधिको युगमा अभिलेख व्यवस्थापन गर्न विभिन्न माध्यम (अनलाइन, कम्प्युटर, रजिष्टर, वेबसाइट, एप तथा प्रणाली, कोड सिष्टम) उपलब्ध छन् । यसको उचित प्रयोगले नै संसार आज एक सानो गाउँमा रूपान्तरण भएको छ र यो अब एउटा घरमा रूपान्तरण गर्ने बेला आएको छ । एउटा निश्चित अंकमा अभिलेख राख्ने कार्यक्रमले जनताको समस्या बुझ्न सक्दैन । इतिहासका घटनाक्रमलाई हेर्ने हो भने विभिन्न कार्यक्रम तयार हुन्छन् । बजेट निकाशा हुन्छ । काम गरेजस्तो देखाइन्छ तर कार्यान्वयन पक्ष थितलो भए पनि योजना असफल हुन्छ । व्यवस्थापनका कार्यक्रम किन असफल भए भन्नेतर्फ राज्यको ध्यान पुग्न सकेको छैन । स्थायीय तहलाई कसरी डिजिटल बनाउने भन्ने खाका तयार नहुँदासम्म त्यसको लागि बन्ने कार्यक्रमले खासै अर्थ राख्दैन । म आफै अनुसन्धानको विद्यार्थी भएकाले जबसम्म अनुसन्धान प्रभावकारी रूपमा गरिँदैन । तथ्यांक संकलन प्रभावकारी हुँदैन तबसम्म जति नै कार्यक्रम आए पनि त्यसको प्रभावकारी कार्यान्वयन हुन सक्दैन । डिजिटलाइजेशनका केही चरण छन् । सबैभन्दा पहिलो चरण भनेको अवलोकन हो किनभने कुनै ठाउँका के छ भन्ने कुरा नै थाहा नभएसम्म त्यो क्षेत्रलाई बुझ्न सकिँदैन । त्यसैगरी दोस्रो चरण भनेको क्षेत्रलाई कोडिङ गर्ने गरिन्छ । अर्थात्कुन क्षेत्रमा कति घरधुरी छ, कति संस्था वा निकाय छन्, कति कार्यालय छन्, त्यसको अभिलेख तयार गर्ने गरिन्छ ।
तेस्रो चरण भनेको तथ्यांक संकलनको चरण हो । तथ्यांक संकलक छाप वा विद्युतीय माध्यमबाट गर्ने गरिन्छ । प्रश्नावली वा कागजात संकलनमार्फत् गर्ने गरिन्छ । यदि तथ्यांक संकलनमा कुनै पनि विवरण छुट्न गएमा त्यसले डिजिटलाइजेशनमा सोझै प्रभाव पार्ने गर्दछ । तथ्यांक संकलनमार्फत् विस्तृत विवरणको संकलन गरेपश्चात् त्यसलाई अभिलेखीकरण गर्ने गरिन्छ । अभिलेखीकरण गर्दा चुस्त दुरुस्त अभिलेख भएन भने त्यसले प्रभावकारिता ल्याउन सक्दैन । अभिलेख तयार भएपछि तथा दीर्घकालीन योजना कुरा फरक कुरा हो भने डिजिटलाइजेशन पनि फरक कुरा हो । त्यसलाई निश्चित कोडमा बदली कोडमार्फत् सेवा प्रवाह गर्ने प्रणाली नै डिजिटलाइजेशन हो । अनलाइन प्रणाली र डिजिटलाइजेशन उस्तैउस्तै देखिए पनि यो अत्यन्तै फरक कुरा हो । डिजिटलाइजेशनको एउटा अंश अनलाइन प्रणाली पनि हो ।

? कस्तो कार्यमा संलग्न छन् । उनीहरूको अवस्था कस्तो छ ? उनीहरूको आवश्यकता के हो भन्ने कुराको राज्यले हेक्का राख्नुपर्दछ । त्यसका लागि राज्यलाई सिष्टम चाहिन्छ । जनताको जीउधन, सूचना, सम्पत्ति, स्वतन्त्रता, शिक्षा, स्वास्थ्य, आवास, रोजगार हेर्ने जिम्मा राज्यको हो । संविधान तथा कानूनले सबै नागरिकलाई सूचना र गोपनीयताको हक प्रदान गरे पनि व्यवहारमा त्यसको कार्यान्वयन भएको छैन । त्यसैले हरेक व्यक्तिको विवरण खोल्न वा हेर्न सम्बन्धित व्यक्तिको फिंगर प्रिन्ट र रेटिना स्क्यानको अनिवार्य व्यवस्था गर्नुपर्दछ । घरधुरी, व्यवसाय, संस्था र निकायको अवस्था कस्तो छ भन्ने कुराको विश्लेषण गरी अभिलेख राख्ने गर्दछ भने घरधुरीभित्र रहेका प्रत्येक सदस्यको विवरण राख्ने गर्दछ । जसका कारण सेवा प्रवाहमा एकरूतालाई सहजता प्रदान गर्दछ । भ्रष्टाचार, कालोबजारी, घुसखोरी, बलात्कार, हत्या, हिंसा जस्ता अपराध नियन्त्रण गर्न सहयोग पुग्दछ ।
आजको अवस्थामा सरकारले विद्युतीय सेवा प्रवाहको थालनी गरेको छ भने विश्वविद्यालय तथा विद्यालयले अनलाइन कक्षा सुरुवात गरेका छन् । राजनीतिक दलहरूले भर्चुअल मिटिङ गर्न थालेका छन् । विभिन्न निकायसमेत अनलाइन प्रणालीमा गइसकेको अवस्थामा सिष्टमलाई समेत व्यवस्थित गर्न सकेमा मात्र प्रभावकारी विद्युतीय सेवा प्रवाह हुनसक्छ । अर्कोतिर आजभोलि प्रविधिको अत्यधिक प्रयोग सँगसँगै सामाजिक सञ्जालको प्रयोग र दुरुपयोगसमेत बढ्न थालेको छ । विभिन्न माध्यमको प्रयोग तथा प्रलोभना पनि नागरिकको सूचना बाहिर जाने प्रवृत्ति बढ्दो छ । यस्तो प्रवृत्तिले नागरिकको सुरक्षामा प्रश्न चिह्न खडा भएको छ । त्यसैले प्रविधिको उचित व्यवस्थापनको साथै नागरिकको सुरक्षा तथा नागरिकलाई सेवा प्रदानको उचित माध्यम नै डिजिटलाइजेशन हो । सभैका नाममा विभिन्न कालखण्डमा अबै रकम खर्च भए पनि उपलब्धि शून्य छ । जनगणनाले समेत एक शताब्दी पार गर्दा समेत जनताको अभिलेख व्यवस्थापन राम्रो नहुनु विडम्बनाको कुरा हो । आखिर प्रत्येक दिन प्रकाशन हुने प्रतिवेदनहरूले जनतालाई के दिए ? जनतालाई कहिलेसम्म यसरी दुःख दिने ? विकासको नाममा, चियापानको नाममा, सेमिनार, गोष्ठीको नाममा, सुरक्षाको नाममा, सभा सम्मेलनको नाममा राज्यको ढुकुटी रित्याउने तर जनताको अभिलेख व्यवस्थापन गर्न बेवास्ता गर्ने प्रवृत्ति कहिलेसम्म ? सरोकारवाला सबै निकाय (वन, टोल, वडा, पालिका, विद्युत, खानेपानी, सडक, सिँचाइ, यातायात, स्वास्थ्य संस्था, विद्यालय, विश्व विद्यालय, बैंक तथा वित्तीय संस्था, उद्योग वाणिज्य संघहरू, प्रहरी प्रशासन, जिल्ला तथा इलाका प्रशासन, जलविद्युत् परियोजना, सुरक्षा निकाय, शेरबजार, पूँजीबजार, उद्योग कलकारखाना, भूमि सुधार तथा राजस्व कार्यालय, अनुसन्धान कार्यालय, हुलाक तथा विज्ञान प्रविधि तथा उत्पादन र वितरण बजार, राजनीतिक दलहरू, सामाजिक संस्था, गैरसरकारी संस्थाहरू)को अभिलेखमा एकरूपता ल्याई जनता तथा सेवाग्राहीलाई चुस्तदुरुस्तरूपमा सेवा प्रवाह गर्नु आजको आवश्यकता हो । यो सबैका लागि डिजिटलाइजेशन अपरिहार्य छ । यसको माध्यमबाट उत्पादनमा वृद्धि गरी रोजगारी सिर्जनाको साथै राष्ट्रिय अर्थतन्त्र र सुरक्षा सन्तन्त्रता समेत सहयोग पुऱ्याउन सकिन्छ । एकातिर सबै जनतालाई सिष्टममा लैजाने कार्यले सभैका नाममा हुने अनावश्यक खर्च कटौती हुन्छ भने अर्कोतिर बचत रकमलाई देश र नागरिकको विकास तथा सुरक्षामा लगाउन सकिन्छ ।
-इहामालय टाइम्स डटकम

‘निको’ हुँदैछ ओजोन तह

पृथ्वीको ओजोन तह केही दशकमा नै पूर्णरूपमा ठिक हुने बाटोमा रहेको संयुक्त राष्ट्रसंघ समर्थित विज्ञहरूको एक प्यानलले जनाएको छ । गत जनवरीमा उनीहरूले विश्वभर नै ओजोन तहलाई हानी पुऱ्याउने रसायनहरूमा कमी आइरहेको बताएका थिए । ओजोन तहले पृथ्वीलाई खतरनाक अल्ट्राभायोलेट किरणबाट बचाउँछ । तर, सन् १९८० यता वैज्ञानिकहरूले ओजोन तहमा प्वाल परेको बताएका थिए । रेफ्रीजेरेटर लगायतमा प्रयोग गरिने क्लोरोफ्लोरो कार्बन (सीएफसी) यसका लागि

हानिकारक मानिन्छ । त्यसयता गरिएको अन्तर्राष्ट्रिय सहकार्यले उक्त क्षतिलाई परिपूर्ति गर्न सहयोग पुगेको छ । सन् १९८९ मा लागू गरिएको मोन्ट्रियल प्रोटोकलपछि सीएफसीको प्रयोगलाई निरुत्साहित गरिएको थियो । ओजोन तहको पुनरुत्थानलाई सबैभन्दा ठुलो वातावरणीय उपलब्धि मानिएको छ । यदि यही नीति लागू भए सन् २०४० सम्ममा विश्वका अधिकांश भागमा सन् १९८० ताकाकै अवस्थामा ओजोन तह फर्किने वैज्ञानिकहरूले बताएका छन् । ध्रुवीय क्षेत्रमा भने यो प्रक्रियाका लागि थप समय लाग्नेछ । अध्ययनकाअनुसार

आर्कटिकमा सन् २०४ र एन्टार्टिकमा सन् २०६६ मा ओजोन तह ठिक भइसक्नेछ । तर, गत नोभेम्बरमा प्रकाशित अर्को अध्ययनले भने यसमा केही आशङ्का पैदा भएको थियो । नेचर कम्प्युनिकेसनले एन्टार्टिकमा रहेको ओजोनको प्वाल पहिले कै अवस्थामा र थप गहिरो बनेको बताएको थियो । तर, अन्य वैज्ञानिकहरूले अध्ययनको निष्कर्षमा प्रश्न उठाएका थिए । तहको लामो समयको अवस्थाबारे छोटो समयमा गरिएको अध्ययनले निष्कर्ष दिएको उनीहरूको तर्क थियो ।
-रातोपाटी डटकम

डोको बुन्दै ६७ वर्षीय वृद्ध

गुल्मीको कालीगण्डकी गाउँपालिका-१ गिदुवाका ६७ वर्षीय प्रेम फौजा मगर डोको बुन्दै । उनले डोको बुनेरै जीविकोपार्जन गर्दै आएका छन् । दिनमा दुई वटा सम्म डोको बुन्ने फौजाले प्रति डोका दुई सयमा बेच्ने गर्दछन् ।

-तस्वीर : किशोर भट्टराई/एनजेडी

प्रधानमन्त्रीले आज राष्ट्रका नाममा सम्बोधन गर्ने

पाल्पा, पुस ९/प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड'ले आज दिउँसो ३ बजे राष्ट्रका नाममा सम्बोधन गर्ने भएका छन् । प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त भएको एकवर्ष पुगेको अवसरमा उनले सिंहदरबारस्थित प्रधानमन्त्री कार्यालयबाट राष्ट्रका नाममा सम्बोधन गर्न लागेका हुन् ।

विसं २०७९ पुस १० गते प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त भएका प्रचण्ड नेतृत्वको सरकारले सुशासन, समृद्धि र सामाजिक न्यायलाई केन्द्रमा राखी कार्यसम्पादन गरिरहेको छ । भ्रष्टाचार नियन्त्रण, सुशासन तथा सामाजिक न्यायको प्रत्याभूति र मुलुकको आर्थिक अवस्थालाई सुदृढ बनाउन सरकारले एक वर्षका अवधिमा गरेका प्रयासबारे

जानकारी दिन उनले सम्बोधन गर्न लागेको थिए । एमालेसँगको गठबन्धन दुई महिनाभन्दा अघि उनी कांग्रेसकोसहितका दलको समर्थनमा गठबन्धन सरकारको नेतृत्व गरिरहेका छन् ।

आज योमरी पुन्ही र उधौली...

...यो पर्वका दिन नेवार समुदायमा विशेष उल्लास हुन्छ । यस क्रममा घरका महिला सबै उठेर नुहाउँछन् । बालबालिका यो दिन मिठोमसिनो खाएर रमाउँछन् । यो पूर्णिमा एक दिनमै सकिँदैन । पर्वको चार दिनपछि विवाहि छोरीहरूलाई बोलाएर लक्ष्मीको

प्रसादको रूपमा योमरी बाँडिन्छ, भोज खुवाइन्छ । योमरीका साथ भोज खुवाउने चलन अहिले पनि नेवार समुदायमा छ । पर्वका दिन योमरी खाने, बाँड्ने र पूजा गर्ने चलन छ । यस पूर्णिमालाई धान्य पूर्णिमा पनि भनिन्छ । आजका दिन किरात समुदायले उधौली

पर्व पनि मनाउँदै छन् । यस दिन खेतीपाती राम्रो भयो, काम सकियो, अब अन्नको सह बसोस् खाद्यान्नको अभाव नहोस् भनी भूमेस्थान र साकेलास्थानमा पूजा गरी उधौली पर्व मनाउनेपरम्परा रहेको छ । वैशाख शुक्ल पूर्णिमाका दिन गर्मी छल्ल उँभो गई उभौली पर्व मनाएको किरात समुदायले आजैदेखि जाडो छल्ल उँधो भर्ने भएकाले यो पर्वलाई उधौली भन्ने गरिएको सामाजिक मान्यता छ । पूजापछि साकेला नाचिन्छ । नाचमा प्रकृतिमा भएका पशुपक्षी मानव समुदायलाई आवश्यक पर्छ भनी नक्कल गरिन्छ ।

यी पर्वहरूको अवसरमा सरकारले सार्वजनिक विदा समेत दिएको छ । उधौली पर्व, योमरी पुन्ही-ज्यापु दिवसको अवसरमा सरकारले देशभरि का सम्बन्धित समुदायका लागि सार्वजनिक विदा दिएको हो ।

उम्मेदवारको मनोनयन दर्ता सम्बन्धी सूचना

तानसेन खानेपानी उपभोक्ता समिति निर्वाचन-२०८० अन्तर्गत मिति २०८०/०९/१४ गते हुने निर्वाचनको लागि उम्मेदवारहरूको मनोनयन दर्ता कार्य मिति २०८०/०९/१० गते विहान १०.०० बजे देखि दिउँसो ३.०० बजेसम्म रहेको व्यहोरा सम्बन्धित सबैको जानकारीका लागि अनुरोध छ ।

तानसेन खानेपानी उपभोक्ता समिति निर्वाचन-२०८० निर्वाचन अधिकृतको कार्यालय, तानसेन, पाल्पा

खेलकुद समाचार
महिला क्रिकेटमा मधेशको पहिलो जित

काठमाडौं, पुस ९/प्रधानमन्त्री कप राष्ट्रिय महिला क्रिकेटमा मधेश प्रदेशले पहिलो जित हात पारेको छ । मूलपानी क्रिकेट मैदानमा सोमबार भएको खेलमा गण्डकी प्रदेशलाई २७ रनले हराउँदै मधेशले पहिलो जित हात पारेको हो ।

मधेशले दिएको ११३ रनको लक्ष्य पछ्याएको गण्डकी १९.४ ओभरमा ८५ रनमा अलआउट भएको हो । गण्डकीका लागि सुमन खतिवडाले सर्वाधिक ४२ रन बनाइन् । उनले ३३ बलमा ६ चौका प्रहार गरेकी हुन् । सृष्टि जैशीले ३४ बलमा १ चौकासहित १५ रन बनाइन् भने अन्य कुनैले दोहोरो अंकमा रन बनाउन सकेनन् । मधेशका लागि पुजा महतोले सर्वाधिक ३ विकेट लिइन् । सरस्वती कुमारी चौधरी, कविता गौतम र साक्षी यादवले १/१ विकेट लिइन् । त्यसअघि टस हारेर पहिला ब्याटिङको निम्तो पाएको मधेशले २० ओभरमा ७ विकेट गुमाउँदै ११२ रन बनाएको थियो । मधेशका लागि ओपनर पुजा महतोले सर्वाधिक ३८ रन बनाइन् । उनले ४३ बलमा ५ चौका प्रहार गरिन् । सरस्वती कुमारी चौधरीले २६ रन बनाइन् भने प्रतिमा साहले १० रन बनाइन् । मधेशले २२ रन अतिरिक्त पाएको थियो । गण्डकीको लागि सुमन खतिवडाले सर्वाधिक ३ विकेट लिइन् । कुसुम गोदारले १ र सृष्टि जैशीले १/१ विकेट लिए । चौथो चरणको यो खेलसँगै गण्डकी र मधेशको खातामा १/१ जित सहित समान २ अंक छ । नेट रन रेटका आधारमा गण्डकी छैटौं स्थानमा छ भने मधेश रनरेटका आधारमा सातौं स्थानमा छ ।

वर्गिकृत डिस्प्ले
१ X ५ साइजमा मात्र
वर्गिकृत डिस्प्लेमा विज्ञापन दिनुहोस् व्यवसाय बढाउनुहोस् ।
सम्पर्क: ०७५-५२०६०१

अर्थ/कर्पोरेट समाचार
कर्जाको जोखिमभार घट्यो

पाल्पा, पुस ९/सेयर धितो कर्जा तथा रियल स्टेट कर्जाको जोखिम भार घटेको छ । नेपाल राष्ट्र बैंकले चालु आर्थिक वर्ष (आव) को मौद्रिक नीतिको प्रथम त्रैमासिक समीक्षामा आएको व्यवस्था कार्यान्वयनका लागि एक परिपत्र जारी गर्दै राष्ट्र बैंकले जोखिम भार घटाएको हो ।

१५० प्रतिशत जोखिमभार थियो । यसका साथै ५० लाख सम्मको आवास कर्जा लिँदा मासिक किस्ता आम्दानी अनुपात बढाई ६० प्रतिशत कायम गर्ने व्यवस्था पनि गरिएको छ । यसअघि यस्तो अनुपात ५० प्रतिशत मात्रै थियो ।

५० लाखभन्दा माथिको मार्जिन प्रकृतिको सेयर धितो कर्जामा १ सय ५० प्रतिशत रहेको जोखिम भारलाई घटाएर राष्ट्र बैंकले १ सय २५ प्रतिशत कायम गरेको छ । यस्तै ५० लाख रुपैयाँसम्मको कर्जामा यसअघि नै १०० प्रतिशत जोखिम भार कायम गरिएको छ । सेयर धितो कर्जामा जोखिम भार घटाएर सेयर बजारलाई चलायमान बनाउने लक्ष्य मौद्रिक नीतिको समीक्षाले लिएको छ । त्यस्तै ५० लाखभन्दा बढीको घरजग्गा कर्जाको जोखिमभार पनि १२५ प्रतिशतमा झार्निएको छ । यसअघि यस्तो कर्जामा

यस्तै अर्थतन्त्रमा देखिएको सुस्तताले परिस्थितिजन्य समस्यामा परेको ऋणीहरूले बक्यौता रहेको ब्याजको १० प्रतिशत भुक्तानी गरी कर्जा पुनर्संरचना र पुनरतालिकीकरण गर्न पाउने भएका छन् । राष्ट्र बैंकले चालु आवको मौद्रिक नीति समीक्षामार्फत परिस्थितिजन्य समस्यामा रहेका ऋणीलाई कर्जा पुनर्संरचना र तालिकीकरण गर्न पाउने व्यवस्था गर्ने बताएको थियो । सोही आधारमा बैंक तथा वित्तीय संस्थाका लागि परिपत्र जारी गर्दै बक्यौता ब्याजको १० प्रतिशत भुक्तानी गरी कर्जा पुनर्संरचना र पुनरतालिकीकरणको व्यवस्था गरेको हो ।

मनको आवाज.....
'नाम पनि यूनिक, काम पनि यूनिक'
यूनिक एफ.एम. ५४.३ मेगाहर्ज
विज्ञापनको लागि सम्पर्क :
यूनिक शोसियल कम्यूनिकेशन प्रा.लि.
तानसेन, पाल्पा
०७५-५३१४६४, ५३१४६६
E-mail
news.uniquefm@gmail.com
www.uniquefm942.com

हरेक प्रहरका ताजा समाचारका लागि www.shitalpati.com क्लिक गर्नुहोस् ।

जंगलपति दैनिकको आधिकारीक वेबसाईट
शितलपटी .कम
www.shitalpati.com डिजिटल पत्रिका